

United Antwerp Maritime Agencies NV proti **Belgische Staat**, a **Seaport Terminals NV** proti **Belgische Staat**, **United Antwerp Maritime Agencies NV**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: M. M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 15. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 203 odst. 3 čtvrtá odrážka nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „osoba, která má plnit povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží“ označuje osobu, která je po vyložení uvedeného zboží jeho držitelem za účelem zajištění jeho přepravy nebo skladování.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

v rozsahu, v němž obsahuje zákaz uvedení vatových tyčinek nevyráběných z biologicky rozložitelných látek podle vnitrostátní normy na trh, technickým předpisem.

2. Článek 8 odst. 1 první pododstavec směrnice 98/34, ve znění směrnice 98/48, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní předpis, který je technickým předpisem, jako článek 19 zákona č. 93 ze dne 23. března 2001, musí být před svým přijetím oznámen Komisi Evropských společenství.

3. Článek 8 odst. 1 první pododstavec směrnice 98/34, ve znění směrnice 98/48, musí být vykládán v tom smyslu, že je věcí vnitrostátního soudu nepoužít ustanovení vnitrostátního práva, které je technickým předpisem, jako článek 19 zákona č. 93/2001 ze dne 23. března 2001, pokud nebylo před svým přijetím oznámeno Komisi Evropských společenství.

(¹) Úř. věst. C 228, 11.9.2004

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-303/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Voghera): **Lidl Italia Srl** proti **Comune di Stradella** (¹)

(Normy a technické předpisy — Směrnice 98/34/ES — Pojem „technický předpis“ — Biologicky nerozložitelné vatové tyčinky)

(2005/C 281/08)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-303/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Tribunale di Voghera (Itálie) ze dne 1. července 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 16. července 2004, v řízení **Lidl Italia Srl** proti **Comune di Stradella**, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, C. Gulmann (zpravodaj) a J. Klucka, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 1 bod 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní předpis, jako článek 19 zákona č. 93 ze dne 23. března 2001 o životním prostředí, je

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. července 2005 (fax ze dne 27. července 2005) proti rozsudku vydanému dne 8. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-315/03, **Hans-Peter Wilfer v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**

(Věc C-301/05 P)

(2005/C 281/09)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 28. července 2005 (fax ze dne 27. července 2005) opravný prostředek podaný Hansem-Peterem Wilferem, zastoupeným A. Kockläunerem, Kanzlei Meissner, Rechtsanwalt, Bolte & Partner, Widenmayerstraße 48, D-80538 Mnichov, Německo, proti rozsudku vydanému dne 8. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-315/03, **Hans-Peter Wilfer v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil v plném rozsahu první bod výroku rozsudku vydaného dne 8. června 2005 Soudem prvního stupně ve věci T-315/03 (¹) a změnil druhý a třetí bod výroku tohoto rozsudku v tom smyslu, že OHIM se ukládá uhradit vlastní náklady řízení a zaplatit všechny náklady řízení navrhovatele;